

การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่ม
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

The Academic Administration in the Digital Era by School
Administrators in the Chalermprakit School Group under Her Majesty
Queen Sirikit, the Queen Mother

ฉุมพรี โพธิ์เจริญรักษ์

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: chumpreetong@gmail.com

ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

E-mail: ladrojch@gmail.com

chumpree Phochareonruk

Student Master of Education; Rajapruk University

Laddawan Phetroj

Advisor Master of Education Program; Rajapruk University

รับเข้า : 22 พฤษภาคม 2568 แก้ไข : 11 มิถุนายน 2568 ตอรับ : 18 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาภายในกลุ่มโรงเรียนเฉลิม พระเกียรติ เพื่อเข้าใจแนวทางและกระบวนการที่ถูกนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่ม ตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 311 คน ใช้วิธีคัดเลือกโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ แบบแอลเอสดี

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ในภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการ พัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ตามลำดับ และ 2) ผลการ เปรียบเทียบ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติ ความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 11-20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป โดยครูในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีความคิดเห็นแตกต่างกับครูในขนาดโรงเรียนเล็กและกลาง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ .01

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษากลุ่มโรงเรียน เฉลิมพระเกียรติ

Abstract

The objectives of this research aims (1) Study teacher's opinions on digital-era academic administration in the Digital Era by School Administrators in the Chalermprakit School Group, her Majesty Queen Sirikit, The Queen Mother. (2) Compare teachers' opinions on digital-era academic administration of school administrators in this group based on personal information, work experience, and school size. This is quantitative research study. The sample consists of 311 teachers, selected using stratified random sampling based on school size. The research instrument is a questionnaire using a five-point rating scale. The data were analyzed using descriptive statistics, including frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation as well as inferential statistics, including t-test, one-way ANOVA, and Least Significant Difference (LSD) test for pairwise comparisons.

The findings revealed that; (1) The overall and individual aspects of digital-era academic administration among school administrators were a high level. The aspect with the highest mean score was research for educational quality development, followed by guidance and student support, learning process development and local curriculum content development or implementation, respectively. (2) The comparative analysis found that gender differences among teachers did not lead to

significant differences in overall opinions. However, teachers with less than 10 years of work experience had significantly different opinions compared to those with 11–20 years and more than 20 years of experience. Moreover, teachers in extra-large schools had significantly different opinions compared to those in small and medium-sized schools at the .01 statistical significance level.

Keywords : Digital Era Academic Administration, School Administrators, Chalermprakiat School Group

บทนำ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) เป็น แผนพัฒนาประเทศระยะ 20 ปี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 18 เมษายน 2562 และถือเป็นส่วนสำคัญ ในการถ่ายทอดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดผล เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งการพัฒนาประเทศในช่วงเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบประชารัฐ ดังนั้น ภายใต้วิสัยทัศน์ “กระทรวงศึกษาธิการวางระบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ - ทักษะ มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีคุณธรรมมีงานทำ มีอาชีพ และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง” ยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563 – 2565) จึงได้มีการกำหนดเป้าหมายหลักและวาง ยุทธศาสตร์ที่เน้นการปรับสภาพการณ์ของกระทรวงฯ สามารถตอบสนอง ต่อแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของแผนแม่บทฯ ในช่วงแรก โดยยุทธศาสตร์ที่ 1 เป็นยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่มีเป้าหมายเพื่อให้ยกระดับคุณภาพของการจัดศึกษา ผู้เรียนมี คุณลักษณะตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีทักษะการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ วิชาชีวิต สอดคล้อง กับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และทักษะ ในด้านพหุปัญญา

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดการ เรียนรู้เชิงสมรรถนะรายบุคคล ตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน เพื่อพัฒนา ศักยภาพสูงสุด ผู้เรียนควรมีความเป็นเลิศทางวิชาการ พร้อมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมถึง เทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกภาคส่วนของสังคม การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาได้ เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ จากรูปแบบการบริหารแบบดั้งเดิมที่อาศัยเอกสาร กระดาษ และการ ดำเนินงานด้วยแรงงานคน มาเป็นการบริหารด้วยระบบดิจิทัลที่อาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารเป็นเครื่องมือหลัก ความแตกต่างนี้ส่งผลต่อทั้งกระบวนการทำงาน บทบาทของผู้บริหาร

ตลอดจนประสิทธิภาพและคุณภาพของการจัดการศึกษาทั้งระบบทักษะด้านการสื่อสารภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาที่สาม ตลอดจนความรู้ด้านดิจิทัล (Digital Literacy) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะวิชาชีพขั้นสูง เป็นนักคิด เป็นผู้สร้างนวัตกรรม เป็นนวัตกรรม เป็นผู้ประกอบการ เป็นเกษตรกรยุคใหม่ สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีความยืดหยุ่นทางด้านความคิด สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็น พหุวัฒนธรรม และมีความสามารถในการจัดการสุขภาวะของตนเองให้มีสุขภาวะที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ดังนั้นการบริหารวิชาการจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการงานวิชาการ ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งมีทักษะการเรียนรู้รอบด้านในการดำเนินชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานวิชาการมักเน้นการใช้เอกสารกระดาษ การสื่อสารแบบเผชิญหน้า การประชุมในสถานที่จริง และการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียน ผู้บริหารมีหน้าที่หลักในการวางแผน ควบคุม และติดตามงานต่าง ๆ โดยใช้เวลานานกว่าจะได้รับข้อมูลเพื่อวิเคราะห์และตัดสินใจ ข้อมูลมักกระจายตัว ขาดระบบจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพ ทำให้การบริหารมีข้อจำกัดในด้านความเร็วและความแม่นยำ ในการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจสำคัญของการบริหารโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมุ่งเน้นให้ สถานศึกษามีอิสระ คล่องตัว และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน โรงเรียน และ ชุมชน ความชัดเจนในการบริหาร และจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล เป็นตัวเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนและชุมชนในท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ (ธัญดา ยงยศยิ่ง, 2560) งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กาญจัน เรืองมนตรี (2554) ได้กล่าวถึง งานวิชาการถือเป็นส่วนสำคัญของการบริหารการศึกษา เนื่องจากเป้าหมายหลักของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งการทำงานในด้านวิชาการนั้นเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสำเร็จดังกล่าว งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จของผู้บริหารสถานศึกษา โดยครอบคลุมกิจกรรม ต่างๆ เช่น การจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การสร้างสื่อ การวัดผล การนิเทศ และ การวางแผนการศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับ การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลมีความแตกต่างจากยุคก่อนทั้งในด้านเครื่องมือ วิธีการ และผลลัพธ์ ซึ่งนำไปสู่การบริหารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็เป็นการเปิดประตูสู่ความท้าทายใหม่ที่ผู้บริหารต้องเรียนรู้และปรับตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำพาสถานศึกษาเข้าสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน รวมถึงสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร สถานศึกษามีขอบเขตของงานวิชาการอย่างชัดเจน ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ๆ ในการ

พัฒนางาน ครูควรมีความตระหนักและร่วมมือกันพัฒนางานวิชาการอย่างจริงจัง พร้อมนำแนวทางของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติและประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักปัญหาที่เกิดขึ้นและหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว เหล่านี้ให้หมดไป (มูนา จารง, 2560, หน้า 2) รวมถึงหลักสูตรมีเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดทำหลักการสอนไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ การวิเคราะห์เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดโครงสร้างการจัดทำสาระการเรียนรู้พื้นฐาน สาระการเรียนรู้เพิ่มเติมและการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ครูขาดเอกสารและสื่อสำหรับการค้นคว้าเพื่อจัดทำแผนการสอนและกิจกรรมการสอน ครูผู้สอนไม่เข้าใจการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือครุมีภาระงานมาก การสอนโดยขาดการเตรียมการสอนทำให้บทเรียนไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียน เพื่อจัดสื่อการสอนหรือโรงเรียนขาดแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอและไม่มีความหลากหลายปัญหาการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนยังสอนแบบเดิม ไม่เข้าใจวิธีบูรณาการเนื้อหาสาระและไม่สามารถสอนและบูรณาการได้

จากรายงานผลการสำรวจของโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารวิชาการ พบว่า ครูมีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การวางแผนงานวิชาการ และการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรเร่งหาแนวทางการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการบริหารวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เพื่อให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน และใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้โดยสถานศึกษายึดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการเรียนการสอน ต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เหมาะสมกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมินการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติและพฤติกรรมกรเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม วัตถุประสงค์และการประเมินผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับและรูปแบบการจัดการศึกษา สำหรับการบริหารงานในสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่สำเร็จนั้นย่อมขึ้นอยู่กับครูในสถานศึกษาในทันทันผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรนโยบายของรัฐสู่ภาคปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาบางส่วน ยังไม่ได้รับการอบรมให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงาน ทำให้ขาดทักษะในการบริหารและการจัดการด้านการศึกษา

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง มีความสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อใช้เป็น ข้อมูลในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาดังกล่าวและพัฒนาการบริหารงานวิชาการผลการศึกษานี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมี

ศักยภาพสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ 20 ปี และนำไปปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับพื้นฐานให้มีคุณภาพสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาภายในกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเข้าใจแนวทางและกระบวนการที่นำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกันและขนาดของโรงเรียนส่งผลต่อแนวทางการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารแตกต่างกัน

แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

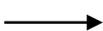
กรอบแนวคิดการบริหารวิชาการยุคดิจิทัล

การบริหารวิชาการยุคดิจิทัล ยึดหลักการบริหาร สงบ อินทรมณี (2560) ผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนที่สถานศึกษาตั้งอยู่ โดยสถานศึกษาแต่ละแห่งต้องกำหนดเป้าหมายของตนเองในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทั้งคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข ณ ระดับใด ระดับหนึ่งอาจแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาและกรอบการบริหารงานวิชาการของสาวิตรี สิทธิชัยกานต์ และ ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2562) สุภารัตน์ สมศักดิ์ (2559) การบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2561 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) และ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555) ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560) นิตยา แสนสุข (2556) ได้กรอบแนวคิดดังนี้

ตัวแปรอิสระ(Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

- สถานภาพส่วนครู**
1. เพศ
 2. ระดับการศึกษา
 3. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
 4. ขนาดของโรงเรียน

- การบริหารงานวิชาการ**
1. ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
 2. ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ
 3. ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
 4. ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา
 5. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 6. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเปรียบเทียบผลการเรียน
 7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
 8. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
 9. ด้านการนิเทศการศึกษา
 10. ด้านการแนะแนว
 11. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงเพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาในสังกัดมีประสิทธิภาพด้านการบริหารมากยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลที่ใช้วางแผนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นและเป็นนักบริหารมืออาชีพ
3. เป็นข้อมูลที่ใช้วางแผนเพื่อสนับสนุนให้ผู้บริหารโรงเรียน ได้ทราบถึงประสิทธิภาพของสถานศึกษา อันจะเป็นประโยชน์ในการหาแนวทางในการปรับปรุงการบริหาร และเสริมสร้างแรงจูงใจในการบริหารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นทำให้ทราบข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดนำมาปรับปรุงพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล และมีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พื้นที่วิจัย คือ กลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ซึ่งประกอบด้วย 12 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ประชากร คือ ครูของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติจำนวน

1,383 คน จำแนกตาม โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู จำนวน 311 คน กำหนดขนาดจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973 : 272 อ้างถึงใน ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และคณะ. 2562) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง .05 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งถูกคัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตรา ส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert's) มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.99 ใช้ศึกษาระดับการ บริหารงานวิชาการ และเปรียบเทียบการ บริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีการ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยผ่านการทดสอบกับกลุ่ม ทดลอง ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .91 ซึ่งสูงกว่า .70 (ลัดดา วัลย์ เพชรโรจน์และคณะ. 2562) การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการผ่าน Google Form โดยนำข้อมูลที่ ได้มาวิเคราะห์ ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean หรือ \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) และใช้สถิติอ้างอิง ได้แก่การทดสอบค่าที (Independent t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสอง กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน เช่น การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน นอกจากนี้ยังใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่มี มากกว่าสองกลุ่ม เช่น การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูตามขนาดโรงเรียน หากพบว่า มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 จะใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่แบบ LSD (Least Significant Difference) เพื่อระบุว่ากลุ่มใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแปลค่าอันดับ

ด้านที่	การบริหารวิชาการ	\bar{X}	S.D.	แปลค่า	อันดับ
1.	ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ	4.18	.42	มาก	7
2.	ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.10	.50	มาก	9
3.	ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น	4.22	.37	มาก	4
4.	ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา	4.18	.40	มาก	6
5.	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.22	.35	มาก	3

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการแปลค่าอันดับ (ต่อ)

ด้านที่	การบริหารวิชาการ	\bar{X}	S.D.	แปลค่า	อันดับ
6.	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.02	.57	มาก	10
7.	ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.18	.50	มาก	8
8.	ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	3.89	.56	มาก	11
9.	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.23	.39	มาก	1
10.	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.22	.44	มาก	5
11.	ด้านการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.23	.40	มาก	2
รวม		4.18	.32	มาก	

จากตารางที่ 1 การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง พบว่าโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากสูงคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .39) รองลงมาตามลำดับคือ ด้านการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพัน
ปีหลวง ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดโรงเรียน

การบริหารงานวิชาการของ ผู้บริหารสถานศึกษา	เพศ		ระดับการศึกษา		ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน		ขนาดโรงเรียน	
	t	sig	t	sig	F	sig	F	sig
1.ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ	-2.37*	.02	12	.91	11.36**	.00	3.29*	.02
2.ด้านการพัฒนาหลักสูตรใน สถานศึกษา	-2.54**	.01	-1.09	.28	3.41*	.03	21.74**	.00
3.ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา สาระหลักสูตรท้องถิ่น	-1.62	.11	-80	.43	5.26**	.01	2.97*	.03
4.ด้านการจัดการเรียนการสอนใน สถานศึกษา	-2.38*	.02	-46	.64	9.40**	.00	2.57*	.05
5.ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	-1.96*	.05	-35	.73	3.70*	.03	.85	.47
6.ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษา	-2.13*	.04	-2.08*	.04	12.32**	.00	2.35	.07
7.ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่ง เรียนรู้	-2.72**	.01	-1.97*	.05	8.48**	.00	1.33	.26
8.ด้านการวัดผล ประเมินผล และ ดำเนินการเทียบ โอนผลการเรียน	2.97**	.00	2.32*	.02	1.19	.31	6.83**	.00
9.ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาใน สถานศึกษา	-2.34*	.02	-2.21*	.03	13.87**	.00	2.10	.10
10.ด้านการนิเทศการศึกษา	-2.15*	.03	-1.86	.06	9.98**	.00	1.59	.19
11.ด้านการแนะแนวและดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	-2.03*	.05	-2.14*	.03	13.84**	.00	1.78	.15
รวม	-1.87	.07	-98	.33	12.95**	.00	3.36*	.02

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ดังนี้

เพศ ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันทุก ด้าน ยกเว้น ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

ระดับการศึกษา ครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างกันในบางด้านที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่น ด้านการพัฒนาและ ใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านการวัดผลประเมินผล และ ดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และ ด้านการ แนะนำและดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ยกเว้น ด้านการวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปีมีความ คิดเห็นแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ 11-20 ปี และมากกว่า 20 ปีขึ้นไป

ขนาดโรงเรียน ในภาพรวมมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน ในด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหรือดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยพบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มี ความแตกต่างจาก โรงเรียนขนาดเล็กและกลาง

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ยุคดิจิทัล ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายและกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการให้ เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกลุ่ม

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้ พบว่า การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มโรงเรียนเฉลิม พระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง อยู่ในระดับมาก โดย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการแนะนำ และดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการใช้ ข้อมูลและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังพบว่าการบริหารงานวิชาการได้รับการ สนับสนุนจากหลายภาคส่วน เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และสถานประกอบการ ซึ่งช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ

ประโยชน์สูงสุดของนักเรียน ในส่วนของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่ถูกกำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการ ได้แก่ การเรียนในชั้นเรียน (On-Site) การเรียนผ่านโทรทัศน์ (On-Air) และการเรียน การสอนแบบออนไลน์ (Online) ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของอัญชิสรา แก้ววิเศษ (2560) ที่ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา และอำพร อินผอง (2555) ที่พบว่าปัญหาหลักในการบริหารงานวิชาการมีอยู่ใน 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการส่งเสริมงานวิชาการแก่บุคคลและองค์กรต่างๆ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Mable Evans Williams (2017) ยังพบว่าครูมีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีใน ระดับต่างๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการเรียนการสอนในห้องเรียน

ส่วนผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียน เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง พบว่า การ บริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติมีความแตกต่างกัน ตามขนาดโรงเรียน โดยครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูในโรงเรียนขนาดเล็กและ กลาง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความพร้อมด้านบุคลากร การพัฒนาสื่อ และการใช้เทคโนโลยีในการสอน รวมถึง การพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศรีรวี ศรีเทียม (2566) ที่พบว่า (1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก (2) ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนก ตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ระดับการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิระดับปริญญาตรี แต่เมื่อทำการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ (4) ประสบการณ์ทำงาน พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี แตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 11-20 ปี และ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า ขนาดโรงเรียนและประสบการณ์ทำงานของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่ ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัล ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา นโยบายและกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละกลุ่ม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน โดยจัดให้มีการวัดผลที่หลากหลายทั้งจากการทดสอบความรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องและเน้นการวัดประเมินผลจากพัฒนาการการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะจากการนำผลงานวิจัยไปใช้

1.ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงวิจัยภายในโรงเรียน

2.มีการบูรณาการเทคโนโลยีในการดูแลนักเรียน เช่น ใช้ระบบฐานข้อมูลนักเรียนร่วมกับครูที่ปรึกษา และระบบติดตามความก้าวหน้าเพื่อการดูแลแบบองค์รวม โดยเฉพาะในด้านจิตสังคมและอาชีพ

3.ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เช่น การสร้างสื่อดิจิทัล การจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ และ การใช้ระบบ LMS อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการประสบความสำเร็จ

2.ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในกลุ่มโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

3.ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนหลากหลายสังกัด เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่หลากหลายมากขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2563 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.

กฤษณา ชันดา. (2558). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. การ

ค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

- เฉลิมพล ทิมบำรุง. (2556). การศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ธัญญาภรณ์ นางจำปา. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุขฉวี บุญกระพือ. (2556). ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในฝัน อำเภอบ้านบึง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ธนัญญา คุณสุข. (2565). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. (2557). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. นนทบุรี: ตีรณสาร
- นภา ภูมิอาวาส. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นิตยา แสนสุข. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, กำแพงเพชร.
- นิธิวัฒน์ อินทสิทธิ์. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- นิภาพรณ สายทอง. (2560). ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.

- ปานัสม์ ชุมภูยาละ. (2563). แนวทางการส่งเสริมคุณลักษณะภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนัก – งานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษาและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ , 10 (1) , 137 – 143.
- ปาริชาติ สุนทร. (2560). การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และคณะ. (2562). สถิติสำหรับการวิจัยและเทคนิคการใช้ SPSS ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.
- ศรียวี ศรีเทียม. (2566). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- Likert, R. (1993). **A Technique for the Measurement of Attitude.** Chicago: Rand McNally.
- Smith, David. (2006). **Exploring Innovation.** Berkshire: McGraw-Hill
- Education. Prensky, M. (2001). **Educational Technology for School Leaders.** California: Unites States of America.